

Nocturne Keinumäki 4.10.2024 20.24

KUOHIJOEN SANOMAT 5.2024

KUOHIOJEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti. Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen. Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite: Posentie 2, 14980 Kuohijoki, raimo.maurola@elisanet.fi P. 040 8228192. neljästoista vuosikerta n:o 5 / 13.11.2024
Netissä: www.kuohijoki.fi / Tarinoita ja kuvia tapahtumista

PÄÄKIRKJOITUS

Tätä kirjoitettaessa lähestyy marraskuun viimeinen päivä, jolloin tulee kuluneeksi 85 vuotta talvisodan alkamisesta. Ajankohta on minulle hyvin merkityksellinen, sillä runsaan kahden viikon päästä tuosta, minä näin ensikerran päivän valon. Tuolloin äitini oli evakossa ja isäni kannaksen rintamalla JP 1 Er K//4 D. Taistelut itärintamalla jatkuivat kiivaina, muun muassa Summan kylässä, silloinen vihollinen ryhmitti joukkojaan hyökkäykseen. Se tyrehtyi kuitenkin kapteeni Saikun komentaman 1/KTR 5. ja majuri Mäkiprosin komentaman III/KTR 5. raskaan tykistön vastaukseen. Myös Kuohijoen miehiä osallistui talvisotaan. Heistä enemmän jäljempänä.

Vartuin nuorukaiseksi 1950-luvun puolessa välissä, kun meneillään oli ns. kylmän sodan aikakausi. Helppoa ei se ollut pienellä tehdaspaikkakunnalla. Ei ollut työttömyysturvaa eikä juurikaan sosiaaliturvaa. Silti ei inisty, vaan sinniteltiin läpi vaikeiden aikojen. Samoihin aikoihin rokki ja Elvis villitsivät Suomen nuorison. Se toi sisältöä nuoren miehen muuten niin ankeaan elämään. Nyt kylmän sodan uhka on jälleen ajankohtainen, mutta rokki elää ja voi hyvin, kuten meidän oma August Rock sen todeksi osoittaa.

Yleisesti ottaen Suomessa menee hyvin. Kansan ansiotulot ovat kasvaneet, lähes kaikkea on saatavilla, mutta:

- työttömiä on 278 tuhatta, 30 tuhatta enemmän kuin edellisenä vuonna
- valtion velka nyt 171,2 miljardia ja lisää tarvitaan
- tiedossa on valtion menojen leikkauksia tai verojen korotuksia.

Työttömillä ja opiskelijoilla on niukkaa, mutta aina on aikaa unelmoida, sillä aika ilman unelmointia on kuin joulupukki ilman partaa.

Kotipaikkani Keski-Suomessa ei koskaan ole minulta unohtunut, vaikka tieni vei työn perässä pääkaupunkiseudulle. Kotoa sain hyvät eväät: työneon mallin, neljä veljeä, joista jo kolme olen saattanut tästä ajasta. Rikostutkijana jouduin kulkemaan paljon eri puolilla maata, aina Hangosta Kemijärvelle saakka. Monessa pitäjässä on tullut käydyksi, ja aina kun on ollut mahdollista, olen poikennut sankarihaudoilla. Matkoillani tulin näkemään paljon – hyvin paljon pahuutta, ihmismielen nurjinta puolta.

Pelastus henkiseen rasitukseeni tuli, kun eräänä syyspäivänä 1979 näin Hesarissa ilmoituksen: Myydään mökki Kuohijoella. Siitä alkoi minun mökkeily ihanassa pikku

kylässä, kahden järven kainalossa, jonka läpi virtaa joki – *Kuohijoki*. Kylä täynnä elämää, toimintaa ja hyviä ihmisiä. Työssä oloaikana mökkeily rajoittui viikonloppu- ja loma-aikoihin. Vaikka taustaltani olen karjalalainen, niin varsin nopeasti totuin hämäläiseen elämäntapaan. Opin irtautumaan työstä ja arjesta. Uskon, että mökkeilyn myötä olen selvinnyt työurastani terveenä ja suhteellisen täysipäisenä ihmisenä.

Työurani jälkeen olen aktiivisesti, muun ohella, seurannut julkisista lähteistä mm. rikosuutisia. Väkivaltarikoksia, murhia, tappoja sekä niiden yrityksistä uutisoidaan lähes viikoittaan. On erittäin huolestuttavaa, että tekoihin syyllistyvät yhä nuoremmat henkilöt. Toki valtaosa nuorisosta on aivan normitasoa. Onko ilmiö sisäsyntyistä tai kenties muualta kopioitua? Ehkä joskus tulevaisuudessa saadaan tutkittua tietoa ilmiön todellisista syistä. Myös huolestuttavaa on kutsunnoissa havaittu nuorten miesten heikentynyt kunto. Reservistä on eronnut huomattava joukko. Vastaavasti reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen jäsenmäärä on kuitenkin parin vuoden aikana kasvanut Ukrainan tapahtumien jälkeen. Jos maamme joutuu vastoin tahtoaan sotilaallisen operaation kohteeksi, niin silloin järjestöaikaisilla toveruussuhteilla voi olla todellista merkitystä.

Vapaa-aikaani olen täyttänyt paljolti tämän lehden tuottamiseen ja se on antanut minulle paljon. Lehdellä on tällä hetkellä 198 tilaajaa. Kymmenkunta lähetyksiä palaa edelleen tuntemattomasta syystä takaisin. Kesällä saamani huomionosoitus kukkasten muodossa on tuottanut minulle suurta mielihyvää, kiitän siitä, sekä lukijoiltani saamistani muutamista kannustavista palautteista. Kuohijoen kylä voi hyvin ja uskon – sillä tulee olemaan oma paikkansa hyvin menestyvien kylien joukossa, niin pitkään kuin aikaikkunasta voidaan nyt nähdä.

Nyt aloitan Espanjan matkan valmistelut. Juhlistan merkkipäivääni 18.12 ja uutta 5-vuoden ajokorttiani Fuengirolassa; Serrano Jamon by La Huertanica- kinkulla, Castillo DE Robda lammasjuustolla sekä tilkkasella Lann Clumen vuoden 2017 viiniä.

Lopuksi kiitän tässä vaiheessa lehden avustajia ja toivotan kaikille lukijoilleni:

Hyvää ja Rauhallista joulua

Arnold Kirveskoski päätoimittaja

Kylätoimittaja Yrjö Järventausta

Elokuun toinen puolisko tarjosi lämpimiä öitä, kovia tuulia ja upeita pilvimuodostelmia, sekä täyden kuun, joka valaisi pihamaalle lähes päivän valon. Kastematojen keräämiseen ei olisi tarvittu käsivalaisinta, mutta kasteen puuttuessa matoja ei näkynyt. Tämä kesä tuotti erittäin runsaan ja laadukkaan omenasadon. Tämän johdosta omenasadosta pääsivät nauttimaan monet kyläläiset ja mökkiläiset nekin, joilta omenapuut ovat puuttuneet.

Kuohijoen miehet talvisodassa 1939-1940

Suurella kunnioituksella

Ali-Kippari Kalle

Hakala Reino

Hakala Taisto

Keino Eino

Nurminen Kaino

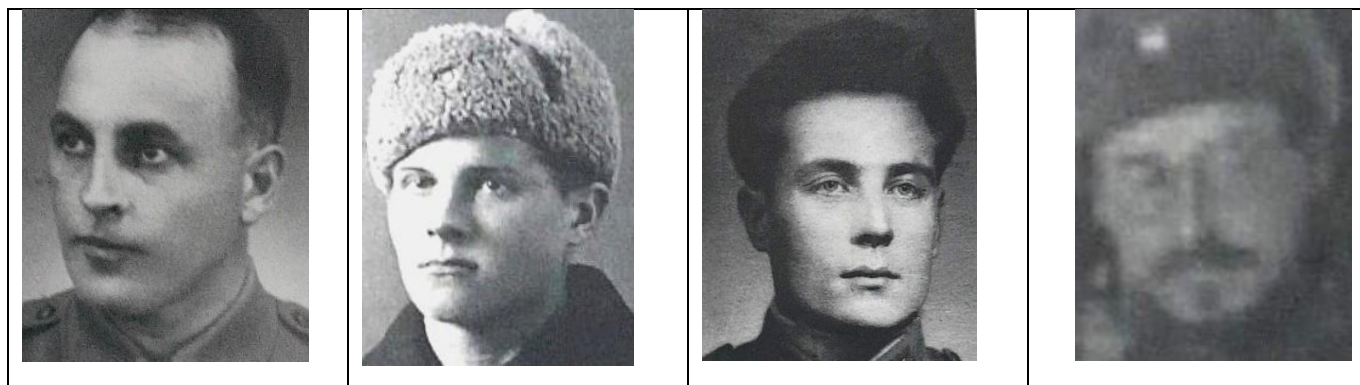
Passila Martti

Passila Paavo

Passila Toivo

Passila Yrjö

Saarikko Martti

Saarinen, väinö

Tyrni Tauno

- *Luopioisten miesten sotatie 1930-1945: Tuovi Seppälä 1977.*

Superkuu 19.10.2024

Pilviä Kipparinlahden yllä 31.8.2024

Superkuuksi kutsuttu ilmiö syntyy, kun kuun rata on soikea ja kun maa ei ole soikion keskellä. Mistä seuraa, että kuun etäisyys maasta vaihtelee.

Kauimpana välimatkaa kuusta maahan on yli 400 000 kilometriä. Lähimpänä matkaa on alle 359 000 kilometriä. Seuraava superkuu nähdään 15.11.2024.

Risto Keino lähetti 16.10.2024 alla olevat kuvat 1 ja 3. Toukka: Lehtemme hyönteisasiantuntija Arto Tyrni selvitti pyynnöstä, että toukka on puuntuhoajatoukka. Vieressä vertailun vuoksi itse puuntuhoaja, kuva 2 Wikipedia. Se voi kasvaa jopa 9 cm mittaiseksi. Nimensä mukaisesti se elää ja lisääntyy puunkuoreissa.

Harmaahaikara: Kuvakaappaus Kaupunkilehti HMN 9.10.2024. Kannattaa lukea.

Kuvakaappauksessa tärkein kohta on särki, tosin aliarvostettu kunnon ruokakala. Jos ei kiinnosta kalastaa sitä, kannattaa kokeilla ostaa kalasäilykkeenä. Kokeiltu on ja hyväksi havaittu. Sen kalastamisessa vain on pieni ongelma, kun verkon pienin sallittu silmäkoko on 45 mm. tällaiseen verkkoon ei juurikaan satu särkiä menemään. Kalamiespiireissä on kerrottu särjen olevan graavisuolattuna, jopa siian veroista!

Lintutoimittaja Edward Kuiri

Lintuhavainnot

Parhaiten lintujen määrän voi havaita ruokintapaikoilla. Pikkuvarpuset, kuusitiaiset, hömötiaiset, pyrstötiaiset ja hernekertut ovat olleet runsaslukuisia, kertoo Irene Pakarainen, joka on monia vuosia seurannut ruokintapaikalla käyneitä lintuja.

Sorsalintuja on nähty joella vain harvakseltaan. Lokitkin ovat vähentyneet, varsinkin naurulokki ja selkälokki.

21.9.2024 Kurjet kiertelivät hetken aikaa Kipparinlahden yllä, missä pienemmät aurat yhtyivät suureksi ja ottivat sitten suunnan etelään.

Ruisrääkkä *Crex crex*

Vuosikymmen takaa eräänä kesäaamuna ruisrääkkä herätteli minut laulullaan sillan kupeessa. Se lauloi pätkittäin, ja aina laulun aikana pääsin lähestymään sen ääntä kohden, kunnes havaitsin sen kuvausetäisyydellä. Enpä ole tuota sen jälkeen nähnyt enkä kuullut. Laji on kuitenkin elinvoimineen.

Kulttuuritoimittaja *Rafael Martikainen*

Kirjoittamisesta

Toimitukseen on jälleen saapunut pitkän odottelun jälkeen runon poikanen ja pikku tarina, jonka lähettäjä on todeksi väittänyt.

Kirjoitustaito keksittiin Mesopotamiassa sumerilaisten toimesta noin viisituhatta vuotta sitten. Tuolta ajalta on säilynyt kirjoituksia, jotka on laadittu savitauluille. Ajan myötä kirjoitustaito keksittiin ainakin Kiinassa ja muuallakin. Aluksi se oli pappien ja korkeiden virkamiesten hallitsema taito. Kun Johannes Gutenbergin vuonna 1450 keksimä painokone muutti koko maailman. Sitten luku- ja kirjoitustaito on saavuttanut lähes koko ihmiskunnan.

Tarinoista eikä kirjoittajista ei ole ollut pulaa. Siksi kirjasta tuli aikanaan jokapäiväinen ja jokaisen saatavilla oleva tuotus. Suomen kielen alkujuuret ovat 1500-luvulla Mikael Agricolan aikana. Kirjoitustaito alkoi yleistymään, kun vuonna 1866 aloitettiin kansakoulun perustaminen. Koulu tuli vähitellen jokaiseen kylään. Suomi onkin kunnostautunut painettujen kirjojen määrässä. Suomessa on painettu vuonna 1996 tilastokeskuksen tutkimuksen mukaan 2,6 kirjanimikettä 1000 asukasta kohden. Edellä on vain Islanti luvulla 5.7. Viimeisenä on USA luvulla 0.3. Painettujen kirjojen myynti Suomessa on laskusuunnassa. Vuosien 2018-2022 välisenä aikana myynti on pudonnut 100 miljoonasta 76 miljoonaan euroon. Se lienee tapahtunut sähköisten kirjojen kannuksella. Vuoden 2022 Pisa-tutkimus paljastaa, että suomalaisnuorten osaamisen alamäki jatkuu sekä matematiikassa, lukutaidossa että luonnontieteissä. Se ei kuitenkaan koske kyläläisiä, monet kylän nuoret ovat menestyneet varmuudella keskivertoa paljon paremmin.

Kylälläkin oli aikoinaan kansakoulu, joka lopetettiin vuonna 1970 ja oppilaat siirrettiin Puutikkalaan ja sittemmin Aitooseen. Tietävästi kylällä oli vielä 1900-luvun toisella puoliskolla ainakin yksi ihminen, joka ei osannut lukea eikä kirjoittaa. Tätä nykyä kyllä ei ole yhtään koulua käyvää lasta.

Kirjoittamisella on siis hyvin pitkä historia ja sillä on oma paikkansa myös niin sanotussa korkeakulttuurissa, jonka mukaisiin suorituksiin on Suomessa yltänyt moni kansan syvistä riveistä lähtenyt. Esim. Kalle Päätalo, Lauri Viita, Väinö Linna ja monet muut. Lähtökohtaisesti jokainen, joka osaa lukea, osaa myös kirjoittaa. Sillä vanhalla hokemalla: Toinen niistä osaa lukea ja toinen kirjoittaa, ei ole sitten totuuden häivääkään.

Tässä lehdessä on jokaiselle tilaajalle alusta päästä julkaisemaan hengen tuotteitaan. Sen voi tehdä joko nimellään tai niin halutessaan nimimerkillä. Siinä tapauksessa kirjoittajan oikea henkilöllisyys jää ainoastaan toimituksen tietoon.

Lukijan kirjoituksia

ME

Tässä me oomme, me
jotka toisemme tunnemme,
tai luulemme tuntevamme.
Samankaltaisiksi emme usko tulevamme,
vaikka kuinka niin toivomme.
Se tie jota poljemme,
ja jonka omaksi luulemme,
on vain harhaa silmissämme.
Kuka heiluttaa viittojamme,
sitä tiedä emme, se hyväksykäämme.

Emme usko toivoa menettäneemme,
jos kohta usein sitä epäilemme.
Sitä tunnetta tarkkailemme,
jottei se karkaisi tuntemuksistamme.

Laura Tykkyläinen

Hei toimitus!

Näin joulun lähestyessä tahon kertoa siitä, kun taannoin sain eräältä ystävältäni liput joulukonserttiin oman pitäjän kirkossa, sekä sen aiheuttamaan suureen hämmennykseen sisimmässäni. Sen konsertin järjesti ihan yksityinen taho.

Tulipahan rouvan kanssa käydyksi kirkon joulukonsertissa. Kirkossa oli harras tunnelma. Aluksi siellä lauluyhtye esitti ihan kauniita perinteisiä joululauluja, kunnes tuli tähtiesiintyjän vuoro. Se oli vanhalle miehelle liikaa! Ensinnäkin tämä tunnettu tähtiesiintyjäksi sanottu laulajatar tuli sivuovesta kirkon permannolle pukeutuneena kirkkaan punaiseen erittäin paljastavaan porton pukuun, sellaiseen, joita on tietävästi nähty Hampurin kapakoissa. Sen eleetkin oli sellaisia kirkkoon sopimattomia. Laulut, ne oli ihan tuntemattomia vieraskielisiä, ja niin korkeelta laulettu niin, että korviin sattui. Mitäs siitä seurasi? Kirkkoväki taputti, niinku oltais jossai Hartwall Areenalla, olut tuopit vain puuttuivat. Mitähän se Pyhä Lauri olis tällaisesta tuumannu, kun hänen kirkossaan pidettiin kabareeta ja väki taputti käsiään osoitti suosiota porton pukuun pukeutuneelle laulajalle? Minä en taputtanu enkä nauttinu konserista. Kirkosta kylläkin. Oli sillä sentään yks joululaulu; Sydämeeni joulu tee. Sekin sitte oudosti sovitettu. Olisin minä kyllä lähtenyt kesken pois, mutta kun mun ystävä oli myös siellä, niin siksi sinnittelin konsertin loppuun saakka. Olen tottunut toisenlaisiin menoihin kirkossa, en tämmösiin.

Kaiken kukkuraksi rouvan käsineet katosivat kirkossa. Tosin ne kotimatalla löyty rouvan käsilaukusta. Niin että sellainen se kirkkokonsertti.

Hyvää Joulua kuitenkin ja käykeehän kirkossa muullonki ku jouluna

Terveisin Matti Malminmäki

Kuvituskuva

Pyhän Laurin kirkko

Pälkäneen kallot 8.9.2024

Kuvakaappaus: mtv3

Pälkäneen vanhalla kirkkomaalla siunattiin haudan lepoon palautetut pääkallot, jotka olivat vuonna 1873 viety Ruotsiin vähintäänkin kyseenalaisin keinoin epäeettisiä tarkoituksia varten. Tapahtumaan liittyi edellisenä päivänä pidetty Kalle Veisman juontama seminaari. Siunauksen toimitti piispa Matti Repo. Tilaisuuteen osallistui arvovaltaisia vieraita muun muassa kansanedustaja Sari Multala ja kunnanjohtaja Pauliina Pikka, sekä iso joukko asiasta kiinnostuneita kansalaisia. Museokeskus Vapriikin tutkimuksen mukaan 45. kallon on todettu kuuluneen pälkäneläisille. Mitä muuta tutkimuksissa selviää, se nähdään aikanaan, kun tutkimus valmistuu.

Kalatoimittaja E. Kiviriippa

Koko kesä ilman muikkua.

Niin se meni, koko kesän saalis yhden käden sormilla laskettavissa, vaikka tuli useita kertoja kokeiltua syvältä, lähempää pintaa ja välivedestä. Kyllä se koetteli herrmoa, mutta onneksi hyvä kalakaverini toi useamman kerran siikaa. Hyvää sekin on, mutta muikku on

karvan verran parempaa – ehkä sen johdosta kun sitä ei ole saanut. Kuhasaaliskin jä kolmeen, jos mukaan ei lueta nejjää pois heitettyä alamittaista. Eipä ollut järvellä tungosta koko kesänä. Jonkun verkkomiehen tapasin, kalanpuutetta valittivat. Näissä oloissa nostin veneen talvisäilöön jo syyskuun lopulla. Toisin oli ennen. Ennen oli paremmin.

Muikkua 26.10.2021

Kuhaa 26.9.2023

Sittemmin kun syyskuu vaihtui lokakuuhuun, kylältä alkoi kuulua kummia. Kalakaverini Jussi, oli saanut hyvän saaliin kookkaita ahvenia. Minä sain niistä valokuvan.

10.10.2024

kuvan; muikkusaalis 20 kg. Pelastus, se muikku ei sitten olekaan kadonnut, mutta kun en malttanut odottaa veden jäähtymistä 6-7 asteeseen. Ja venekin tuli nostettua ylös liian aikaisin. Voi perskele, sanoisi Seppo.

12.11.2024 Sitten Jussi laitto uuden

Osanotto

Toimitus esittää osanottonsa kunnioitetun kylän vanhimman Siiri Ali-Kipparin omaisille.

Onnittelut

Mikko Härö onnittelee seuraavia tuttaviaan:

Taatto Ahla, Vili Hursukangas, Erik Teräväinen, Mark Lammila ja T. Vihtilä kuluvan vuoden aikana olleiden erinäisten merkkipäivien johdosta ja toivottaa heille kaikille terveyttä ja pitkää ikää.

Tietosuojalauseke

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti. Tilaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin. Tilaajatiedot ja niiden käyttö. Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaajatiedosto tuhoetaan pysyvästi. Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27 01300 Vantaa, puh. 0408228192 raimo.maurola@elisanet.fi

Kuvat ovat toimituksen, ellei erikseen mainita.